

Шевчук Валерій Олександрович

Біографія

Валерій Шевчук народився 20 серпня 1939 року в м. Житомирі. Прозаїк, драматург, літературознавець, історик. Автор збірок оповідань: "Серед тижня" (1967), "Вечір святої осені" (1969), "Долина джерел" (1981), "Панна квітів"(казки для дітей, 1990), "У череві апокаліптичного звіра" (1995); збірок повістей: "Набережна, 12. Середохрестя" (1968), "Крик півня на світанку" (1979), "Маленьке вечірнє інтермеццо" (1984), "Камінна луна" (1987), "Птахи з невидимого острова" (1989), "Жінка-змія" (1998); романів: "На полі смиренному" (1983), "Дім на горі" (1983), "Мисленне дерево" (роман-есе, 1989), "Дзигар одвічний" (1990), "Стежка в траві. Житомирська сага" (у 2-х томах, 1994), "Око прірви" (1996). Як дослідник давньої української літератури видав (упорядкування, переклади) книги Г. Сковороди: "Сад Пісень" (1968), "Твори" (в 2-х томах, 1994), "Твори" (1996); антологічні збірки: "Аполлонова люття" (1982), "Пісні Купідона" (1994), "Антологія української поезії" (Т. 1, 1984), "Марсове поле" (у 2-х книгах, 1988,1989); також "Твори" І. Вишенського (1986), "Літопис" С. Величка (у 2-х томах, 1991), "Катехизис" П. Могили (1996). Видав із передмовами та при впорядкуванні ряд інших видань: Філянський М. Поезії (1988); Підмогильний В. Місто (1989); Грінченко Б. Казки (1990, 1991); Дерево пам'яті: Книга історичних оповідань (Т. 1, 2, 4 — 1990, 1992, 1995); "Українська хата": Поезії 1909-1914 (1990); Коцюбинський М. Що записано в книгу життя (1994) тощо. З літературознавчих праць видав: "Дорога в тисячу років" (1990), "Із вершин та низин: Книга цікавих фактів із історії української літератури" (1990), "Доля: Книга про Т. Шевченка в образах та фактах" (1993), "Муза роксоланська: Українська література XIII-XVIII ст." (1994), ""Енеїда" І. Котляревського в системі літератури українського бароко" (1998). Як історик видав монографію "Козацька держава" (1995), упорядкував книги "Іван Мазепа" (1992), "Самійло Кішка" (1993) тощо. Написав низку літературознавчих та історичних статей (бл. 500), автор ряду романів, повістей та оповідань, друкованих у періодиці. Художні твори перекладалися на 21 мову світу.

Лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (1988), фонду Антоновичів, літературних премій ім. Є. Маланюка, О. Пчілки, І. Огієнка, О. Копиленка, журналів "Київська старовина", "Україна", "Дніпро", "Березіль". Має звання заслуженого для польської культури (за переклади творів Я. Івашкевича та К. Галчинського). П'єси йшли в театрах Києва та Львова, на сюжети творів поставлено 5 художніх фільмів.